

DIKUrevy 1984

DIKUs død

skrevet af IB

Status: Færdig

(*n* minutter)

Roller:

N (J)	Præst (Naur)
E0 (JT)	Engel
E1 (IB)	Engel
E2 (CH)	Engel
E2 (CE)	Engel

En begravelsesceremoni hvor en kiste, indeholdende "døden" (D), står til lit de parade.

Musik + et kor (som selvfølgelig er ikklædt engledragter) er med til at skabe dystre stemning. Musikvalg?

Efter en start udelukkende med musik + kor kommer en præst (Naur), efterfulgt af et følge (rektor, Bertel, Berrit + div.) ind og stiller sig med front mod kisten. Præsten prædiker over "den døde" ... (forslag til prædiken bliver skrevet). Afsluttende citat kan evt. være:

*"Af teknologi er du kommet,
Til teknokrati skal du blive,
Af teknologi skal du genopstå"*

Sort kulisse og evt. nogle levende lys.

- N** : Vi er i dag samlet - ikke som vi plejer for at spille vor tid med at udfærdige svar på Bjørners dybindsigheder omkring et intellektuelt univers af kvalitet snarere end et materielt univers af kvantitet. Ej heller for at diskutere datalogiens tvungne organisatoriske og ressourcemæssige fællesskab med en række fag præget af stagnation og nedskæring. Ikke engang for at overveje, om datalogien - som visse matematikere synes at mene - er ved at slide sig ihjel i konkurrence med lokale stationer bemandede med hastigt omskolede biologer, fysikere og kemikere mens den med sit kortsigtede brugersynspunkt negligerer grundforskning og undervisning. Nej anledningen er langt alvorligere.
- N** : Som at alle ved har vort elskede DIKU længe været plaget af et stadigt voksende misforhold mellem ressourcer og krav til undervisning

og forskning. De bånd, Bertel har sin hånd er med et kosteskæft ned i halsen for at give mere mælk. Såden fremfærd må være visdom, thi jeg forstår det ikke. Men koen har endelig fået trommesyge (*tromme-solo*) og forstoppelse; bødlens løkke har nu gjort sin virkning. Det er ikke længere muligt at afvende det vidt fremskredne forfald. Ved min ansættelse på DIKU har jeg påtaget mig et ansvar for instituttets undervisnings- og forskningsmæssige niveau og miljø. Når DIKUs tilstand er nået dertil at det videnskabelige miljø er dødt, da anser jeg det som min pligt at holde båretale over de sidste 5 års illusion om en funktionsdygtig forskningsenhed.

N : Ved en lejlighed som denne plejer man at dvæle ved den bortrevnes kvaliteter, således at man har en fælles udgangspunkt for i tankerne at mindes de lykkelige dage inden sygdommen kastede sin mørke skygge over livets gang. Men DV-Ubåden har ikke alene trukket DIKU i dybet men også borttæret næsten alle kræfter hos alle vi heldige, der nåede at forlade skuden i tide. (Få den rotte ud!) Tilbage i vort minde står der derfor kun horder af studenter, kilometervis af karakterlister, flyttekasser fulde af 27 mm. margen og stribevis af perspektivløse, men velmenende møder, samt glimtvis drømmebilleder om et aktivt forskningsmiljø i frugtbar vekselvirkning med tilgrænsende fagområder og brugere. Så lad, mig da inden jeg fristes til forgæves at dykke efter den synkende skude dermed give DU-Ubådens fører ret i at “man kan ikke forhindre folk i at begå selvmord”, give DIKU tilbage til sin skaber:

N : Af teknologi er du kommet (*påkastning af chips (franske kartofler)*)

N : Til bureaukrati er du blevet (*påkastning af mødereferater*)

N : Ved stillingsbesættelser skal du igen opstå (*påkastning af en BH med et P-skilt på*)